

РЕШЕНИЕ

№ 175

гр. Плевен, 06.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, XIII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: Красимир М. Д.

при участието на секретаря ПЕТЯ СП. КАРАКОПИЛЕВА
като разгледа докладваното от Красимир М. Д. Административно
наказателно дело № 20234430200278 по описа за 2023 година

и на основание данните по делото и закона, за да се произнесе взе предвид
следното:

ПРОИЗВОДСТВОТО е по реда на чл. 59 ал. I от ЗАНН.

Постъпила е жалба от страна на О. В. Х., с ЕГН: ***** от ***
против наказателно постановление № 20-0938-000996 от 24.02.2020 г. на ***
Сектор “ПП” към ОДМВР - Плевен, с което на основание чл. 53 от ЗАНН и
по чл. 185 от ЗДвП; чл. 185 от ЗДвП и чл. 178, ал. 6, т. 3 от ЗДвП е наложил
на О. В. Х., глоба в размер на 20 лв.; глоба в размер на 20 лв.; глоба в размер
на 500 лв., за извършени нарушения по чл. 70, ал. 1 от ЗДвП; чл. 139, ал. 2, т.
2 от ЗДвП и чл. 101, ал. 3 от ЗДвП.

В съдебно заседание, жалбоподателят О. В. Х., редовно призован, се
явява лично и с адв. Т. К. от АК – гр. Плевен.

По делото е депозирано писмено становище от процесуалния
представител на жалбоподателя О. В. Х. – адв. Т. К. от АК – гр. Плевен, с
което се моли съда да отмени изцяло издаденото наказателно постановление

като неправилно и незаконосъобразно, като са изложени доводи в тази насока.

Ответната страна по жалбата *** Сектор "ПП" към ОДМВР - Плевен, редовно и своевременно призована, не се представлява.

Съдът въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваемостта му, и справедливостта на наложеното административно наказание и предвид така установената фактическа обстановка направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл.59 ал.2 от ЗАНН - **ДОПУСТИМА** е.

Разгледана по същество се явява **ОСНОВАТЕЛНА**.

Атакуваното наказателно постановление 20-0938-000996 от 24.02.2020 г. е издадено от *** Сектор „ПП“ при ОДМВР - Плевен, въз основа на Акт за установяване на административно нарушение ГА № 180378 от 13.02.2020 г., от който е видно, че на 13.02.2020 г. около 23:00 часа в гр. Плевен, ул. „Георги Кочев“ до номер 42, с посока на движение към улица „Иван Миндиликов, като водач на лек автомобил „Опел Астра“, с рег. № *** извършва следното:

-Управляваният автомобил е с несветеща светлина за осветяване на задна регистрационна табела през нощта;

-Не е оборудван с пожарогасител, светоотразителна жилетка и аптечка;

-Във връзка с Наредба № Н-32 от 16.12.2011 г. за периодични прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства автомобилa е със значителна и опасна техническа неизправност, състоящ се в целостта на задна дясна гума е нарушена/кордата се вижда и е разпокъсана/

-Автомобилът се спира от движение.

-Нарушение на чл. 70, ал. 1, пр. 1 от ЗДвП – движи се без включени светлини, габаритни и светлини за осветяване на задния регистрационен номер през нощта;

-нарушение на чл. 139, ал. 2, т. 2 от ЗДвП – три и четириколесно МПС се движи без аптечка;

-нарушение на чл. 139, ал. 2, т. 3 от ЗДвП – три и четириколесно МПС

се движи без пожарогасител;

-нарушение на чл. 139, ал. 2, т. 4 от ЗДвП – три и четириколесно МПС се движи без светлоотразителна жилетка;

-нарушение на чл. 101, ал. 3 от ЗДвП – който управлява технически неизправно ППС при възникване или констатиране на опасни неизправности;

Актът за установяване на административно нарушение е съставен в присъствието на жалбоподателя, предявен му е по реда на чл. 43, ал. 1 от ЗАНН за запознаване със съдържанието му и подписване.

Спазено е и изискването на чл. 43, ал. 5 от ЗАНН за връчване на препис от акта на жалбоподателя.

Съдът счита, че актовете за установяване на административно нарушение нямат обвързваща доказателствена сила, т. е. посоченото в акта не се счита за доказано!!!

Това произтича от разпоредбата на **чл. 84 от ЗАНН**, който препраща към НПК, а съгласно който според **чл. 16 НПК** обвиняемия /в случая нарушителя/ **се счита за невиновен до доказване на противното !!!**

Това означава, че в тежест на административно - наказващия орган /по аргумента от **чл. 84 ЗАНН** /, тъй като именно той е субекта на административно - наказателното обвинение, следва да докаже по безспорен начин пред съда, с всички допустими доказателства, че има административно нарушение и че то е извършено виновно и умишлено от лицето, посочено като нарушител.

В случая, съдът е длъжен, разглеждайки делото по същество, да установи чрез допустимите от закона доказателства дали е извършено административното нарушение.

В настоящия случай, не се доказва от страна на административно наказващият орган, чиято е доказателствената тежест извършването на твърдяното административно нарушение !!!

При издаване на наказателното постановление е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, което опорочава цялата административно наказателна процедура и е абсолютно основание за отмяна на атакуваното наказателно постановление.

Поради констатираното нарушение, съдът няма да се спира на фактическата обстановка, както и на това дали е доказано извършването на вмененото във вина на жалбоподателя нарушение или не.

Съгласно разпоредбата на чл. 42, т. 3, т. 4 и т. 5 от ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 от ЗАНН, както в акта, така и в наказателното постановление, следва да бъдат посочени датата и мястото на извършване на нарушението, описание в какво се състои същото, както и законовите разпоредби, които са нарушени !!!

В АУАН-а *** Д. Л. Д. е посочил, че жалбоподателят е извършил нарушение, както следва:

-Управляваният автомобил е с несвеща светлина за осветяване на задна регистрационна табела през нощта;

-Не е оборудван с пожарогасител, светоотразителна жилетка и аптечка;

-Във връзка с Наредба № Н-32 от 16.12.2011 г. за периодични прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства автомобила е със значителна и опасна техническа неизправност, състоящ се в целостта на задна дясна гума е нарушена/кордата се вижда и е разпокъсана/. Автомобилът се спира от движение.

-Нарушение на чл. 70, ал. 1, пр. 1 от ЗДвП – движи се без включени светлини, габаритни и светлини за осветяване на задния регистрационен номер през нощта;

-нарушение на чл. 139, ал. 2, т. 2 от ЗДвП – три и четириколесно МПС се движи без аптечка;

-нарушение на чл. 139, ал. 2, т. 3 от ЗДвП – три и четириколесно МПС се движи без пожарогасител;

-нарушение на чл. 139, ал. 2, т. 4 от ЗДвП – три и четириколесно МПС се движи без светоотразителна жилетка;

-нарушение на чл. 101, ал. 3 от ЗДвП – който управлява технически неисправно МПС при възникване или констатиране на опасни неизправности;

а в наказателното постановление административно наказващият орган е посочил, че жалбоподателят е извършил следните нарушения:

-движи се без включени светлини, габаритни и светлини за

осветяване на задния регистрационен номер, през нощта, с което виновно е нарушил чл. 70, ал. 1 от ЗДВП;

-три и тетириколесно МПС се движи без аптечка – нарушение на чл. 139, ал. 2, т. 2 от ЗДвП

-който управлява технически неизправно ППС при възникване или констатиране на опасни неизправности;

Съдът намира, че издаденото наказателно постановление е незаконосъобразно и следва да бъде отменено.

В хода на административно наказателното производство са допуснати нарушения на процесуалния закон, които са довели до съществено ограничаване правото на защита на санкционираното лице.

Съдът констатира, че в АУАН и в НП, което изцяло повтаря отразените в акта констатации, нарушението не е описано достатъчно ясно и в пълнота, така че да могат да бъдат изведени всички съставомерни признаци, респективно същото да бъде подведено под посочената в НП квалификационна норма.

- акта е съставен, в нарушение на чл. 42, т. 5 от ЗАНН, тъй като в него липсва посочване на нарушената закл. разпоредба, като тези законови разпоредби имат алинеи, като алинеите има точки.

Налице е противоречие между посоченото в обстоятелствената част на НП фактическо обвинение и дадената правна квалификация на нарушението.

По пункт първи:

Разпоредбата на чл. 70 ал. 1 ЗДвП предвижда - при движение през нощта и при намалена видимост моторните превозни средства и трамваите трябва да бъдат с включени къси или дълги светлини, габаритни светлини и светлина за осветяване на задната табела с регистрационния номер. Открояват се 2 възможни хипотези при които, може да бъде реализирано нарушение по ал. 1 на тази норма — по първото предложение при липса на включени къси или дълги светлини, габаритни светлини и по второто предложение когато светлина за осветяване на задната табела с регистрационния номер не функционира.

От съдържанието на АУАН и това на НП е видно, че има разминаване

между описанието на нарушението в акта, в наказателното постановление и посочената в тях правна квалификация. Сочена за нарушена в АУАН е разпоредбата на чл.70 ал.1 пр.1 от ЗДВП е - „...Управляваният автомобил е с несветеща светлина за осветяване на задна регистрационна табела през нощта“, а описаното в НП въз основа на същата фактическа обстановка нарушение АНО е квалифицирал като такова по чл.70 ал. 1 от ЗДВП.

По пункт втори:

Относно нарушението по чл.139 ал.2 т.2 от ЗЛВТТ

Въз основа на изнесените в акта факти, че жалбоподателя е управлявал лек автомобил, който „...Не е оборудван с пожарогасител, светлоотразителна жилетка и аптечка“, актосъставителя е приел, че са реализирани следните нарушения:

-по чл.139 ал.2 т.2 от ЗДВП, където е посочено, че движещите се по пътя моторни превозни средства се оборудват с аптечка;

-по чл.139 ал.2 т.3 от ЗДВП, където е посочено, че движещите се по пътя моторни превозни средства се оборудват с пожарогасител и

-по чл.139 ал.2 т.4 от ЗДВП, където е посочено, че движещите се по пътя моторни превозни средства се оборудват със светлоотразителна жилетка.

От съдържанието на НП става ясно, че при еднаква фактическа обстановка АНО, е счел, че е осъществено нарушение на чл.139 ал.2 т.2 от ЗДВП, за което е, и наложил следващата се санкция на чл.185 от ЗДВП.

В конкретния случай, наказващия орган е нарушил материалния закон, тъй като съгласно ЗАНН, за всяко едно административно нарушение, се налага отделно наказание и наложените наказания се изтърпяват поотделно, като групирането им в административно- наказателното производство не се допуска. Налице е пряко противоречие с императивната разпоредба на чл. 18 ЗАНН, при очевидна множественост на нарушения - три на брой е наложено едно наказание.

Отговорността на жалбоподателя Х. е била ангажирана и на основание чл. 179, ал. 6, т. 3 от ЗДВП за допуснатото нарушение на чл. 101 ал. 3 от ЗДВП.

Посоченото в АУАН-а и НП-то деяние, вменено във вина на водача, а именно, че управлението от него автомобил във връзка с Наредба № Н-32 от 16.02.2011г., е със значителна и опасна техническа неизправност, състояща се в нарушаване целостта на задна дясна гума /кордата се вижда

и е разпокъсана/ е неправилно квалифицирано, като такова по чл.101 ал.3

от ЗДВП, вместо да бъде отнесено към съответстващата за нарушението правна квалификация и подведено под нормата на чл. 139 ал. 1 т. 1 от ЗДВП.

От прочита на разпоредбата на чл.101 ал.3 от ЗДВП се установява, че тя изключва приложението на ал. 2 от същия член при наличие на опасна неизправност, а от своя страна ал. 2 указва, че когато отстраняването на повредата или неизправността на място е невъзможно, водачът може да придвижи пътното превозно средство на собствен ход до място за тяхното отстраняване, но само след като вземе необходимите мерки за безопасност

на движението. Без съмнение е, че нормативна разпоредба на чл.101 ал.3 от ЗДВП не предвижда конкретно правило за поведение, чието нарушаване би могло, да доведе до осъществяване на административно-наказателния състав, по чл. 179 ал. 6 т. 3 от ЗДВП. Това е така, тъй като основополагащата разпоредба, която създава задължение за водачите да не

управляват технически неисправни превозни средства е тази на чл. 139, ал. 1, т. 1 от ЗДВП.

В тази връзка законът разграничава три степени на неизправност, в зависимост от интензитета на техническите дефекти, при което с т.т. 71,72 и 73, от § 6 на ДР на ЗДВП са дефинирани понятията "незначителни" значителни" и "опасни неизправности". Извод за техническата непригодност на автомобила, следва да се извлече, след съобразяване и с регулацията, дадена с Приложение № 5 към Наредба № Н-32 от 16.12.2011г. за периодичните прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства.

Смисълът на регламентираните в [чл. 57, ал. 1 т. 5 и т. 6 от ЗАНН](#) императивни изисквания е в наказателното постановление да бъдат посочени всички съставомерни елементи на деянието, обстоятелствата при които е извършено и заК.та разпоредба, която е нарушена, по начин, даващ възможност да се направи индивидуализация на административното

нарушение.

Това е от значение за съдебния контрол за материална законосъобразност на наказателното постановление, а същевременно – чрез конкретизацията на нарушението от фактическа и правна страна, се обезпечава правото на защита на лицето, привлечено към административнонаказателна отговорност, в съдържанието на което се включва и правото му да знае точно какво административно нарушение се твърди, че е извършило, за да организира защитата си в пълен обем.

Административно- наказателното производство е много формален и буквален процес, поради въведените изисквания за форма, съдържание и процедура за издаваните актове и наказателни постановления, като само редовно съставените такива, имат доказателствена стойност и могат да са основание за налагане на административно наказание !!!

Поради това, както в акта, така и в наказателното постановление, следва изрично да е описано нарушението, както и обстоятелствата, при които е извършено и доказателствата, които го потвърждават.

В НП следва да бъдат посочени и точно законовите разпоредби, които са били нарушени, т.е. описаното деяние следва да може да се подведе под конкретна правна норма, съдържаща състав на административно нарушение.

В случая е налице неяснота и вътрешно противоречие между текстовото описание на нарушението и възвеждането на правната му квалификация, както в АУАН, така и в НП, в което вместо наказващият орган да отстрани несъответствието по реда на чл.53 от ЗАНН, ги е приповторил не само в същия вид, но и ги е направил още по-неясни.

Разпоредбите на чл.42 и чл.57 от ЗАНН безусловно са императивни, тъй като осигуряват правото на защита на привлечения към административно-наказателна отговорност, в чието съдържание се включва и правото му да знае точно какво административно нарушение с надлежната му правна квалификация, се твърди, че е извършил, за да може да организира защитата си в пълен обем.

В случая грубо е нарушено правото на защита на жалбоподателя, което на тази фаза не може да се санира.

На основание чл. 63, ал.3 и ал. 5 от ЗАНН страните имат право на

присъждане на разноси по делото.

Искане в подобна насока е отправено от процесуалният представител на жалбоподателя.

Съдът счита, че следва да бъде осъден административно-наказващият орган да заплати на жалбоподателя направените от него разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 300 /триста/ лв.

Водим от горното, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло наказателно постановление № 20-0938-000996 от 24.02.2020 г. на *** Сектор “ПП” към ОДМВР - Плевен, с което на основание чл. 53 от ЗАНН и по чл. 185 от ЗДвП; чл. 185 от ЗДвП и чл. 178, ал. 6, т. 3 от ЗДвП е наложил на О. В. Х., с ЕГН: ***** от ***, глоба в размер на 20 лв.; глоба в размер на 20 лв.; глоба в размер на 500 лв., за извършени нарушения по чл. 70, ал. 1 от ЗДвП; чл. 139, ал. 2, т. 2 от ЗДвП и чл. 101, ал. 3 от ЗДвП, като **НЕПРАВИЛНО И НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

ОСЪЖДА административно-наказващия орган *** Сектор “ПП” към ОДМВР - Плевен да заплати на жалбоподателя О. В. Х., с ЕГН: ***** от *** сумата от 300 /триста/ лева, представляваща адвокатско възнаграждение в настоящото производство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване по реда на АПК пред Административен съд – Плевен в 14 дневен срок, от получаване на съобщението от страните за постановяването му.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____